

ת"פ 2169/04/15 - מדינת ישראל נגד לירז חגבי, דור אוריאל אשרם, שניר משולם, תומר חגבי

בית משפט השלום בראשון לציון

26 יוני 2016

ת"פ 2169-04-15 מדינת ישראל נ' חגבי ואח'

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. לירז חגבי
2. דור אוריאל אשרם
3. שניר משולם
4. תומר חגבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלעד גינגולד

נאשם 1 וב"כ עו"ד ניר שלום

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 26.10.2013 לפנות בוקר, בצומת רחובות בעיר ראשון לציון (להלן: "**המקום**"), נהג הנאשם ברכב, כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים, והיה מעורב בתאונת דרכים בכך שהתנגש עם רכבו ברכב אחר.

המתלונן, שגר בקרבת מקום, יצא מביתו כדי להושיט עזרה לנוסעת שהייתה ברכבו של הנאשם ונפצעה כתוצאה מהתאונה. הנאשם, בצוותא חדא עם נאשמים 2 ו-3, תקפו את המתלונן בכך שהתנפלו עליו בצעקות "אל תתקשר עמוד 1

למשטרה", בעוד שניים מהם מנסים לחטוף מידי את הטלפון הנייד שלו, בעת ששוחח עם המשטרה, הלמו בגופו, בגבו, בכתפיו וברגלו במכות אגרופ, משכו בו וניסו להפילו ארצה, נטלו ממנו את תיק העזרה הראשונה שנשא ופיזרו את כל תכולתו.

כתוצאה מההתקיפה נגרמו למתלונן חבלות שהתבטאו באודם ורגישות באספקט לטרלי פרוקסימלי בכתף שמאל, בחבלה ורגישות באצבע 2 בכף רגל שמאל ובשפשוף שטחי בצלעות בצד ימין, בגין פנה לטיפול רפואי בבית חולים.

באותן הנסיבות, החל המתלונן לנוס מפני הנאשמים, כאשר הנאשם, יחד עם נאשם 2, דולקים אחריו, ובמהלך מנוסתו נקרע סנדל שנעל לרגלו וסנדל נוסף נפל ואבד בדרך.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

2. הצדדים הודיעו לבית-המשפט על הסדר דיוני שבהתאם לו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש. המאשימה הצהירה כי עתירה לעונש היא למאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן, ואפרט להלן את תמציתם.

התסקיר הראשון מחודש ינואר 2016 - צוין כי הנאשם מתגורר עם אמו ושלוש אחיותיו, הוריו פרודים, והוא מתאר כי מצוי בקשר זוגי משמעותי. הנאשם בעל השכלה של 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות חלקית. לאורך השנים הנאשם גילה קשיי למידה אך למרות קשייו הצליח לסיים 12 שנות לימוד. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, ושירותו הצבאי אופיין בקשיים, לרבות ריצוי מאסר למשך 28 יום בגין עבירות שעניין סירוב פקודה ונפקדות.

לאחר שחרורו משירותו הצבאי, הנאשם עבד כטכנאי בחברת תקשורת, ממנה פוטר בגין מעורבותו בעבירות נשוא תיק זה. הנאשם עובד מזה כשנה כנהג משאית, מחו"ד מעסיקו הנוכחי עולה כי הינו עובד אחראי, המבצע עבודתו על הצד הטוב ביותר ולשביעות רצונו.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, אך לחובתו שתי הרשעות תעבורתיות בעבירות שעניין הפרעה וסיכון לתנועה ונהיגה בחוסר זהירות.

בהתייחסותו לעבירות נשוא תיק זה, הנאשם תיאר כי נהג תחת השפעת אלכוהול, הביע צער על התנהגותו, ולהתרשמות שירות המבחן, באותה עת הוא לא הבין את הסיכון הגלום בנהיגה תחת השפעת אלכוהול. ביחס להתנהגותו האלימה כלפי המתלונן, הנאשם לקח אחריות חלקית, הפחית וצמצם את התנהגותו האלימה כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בראשיתו של תהליך הכרה בנזק שהסב למתלונן, פיתוח אמפטיה כלפיו ומוכנות להתבונן באופן ביקורתי באחריותו לעבירה במסגרת השתלבותו בטיפול. הנאשם תיאר את

התנהגותו בעבירה כחריגה לו, הביע חרטה, הבין את חומרת התנהגותו, ומדבריו עלה כי עצם ההליכים שננקטו נגדו הציבו לו גבול ברור שיש בו לתפיסתו למנוע הישנות העבירות.

מתוך האבחון עלתה תמונה של נאשם שלצד קשיי הסתגלות למסגרות, הינו בעל כוחות אישיים, תפקוד תקין ומגלה מחויבות למשפחתו. כגורמי סיכון במצבו, שירות המבחן לקח בחשבון את קשייו של הנאשם לקחת אחריות על ביצוע העבירות, חומרת הנזק שהסב למתלונן, ומאפייני העבירות המורכבות משני מוקדי בעיה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ואלימות.

שירות המבחן העמיק את האבחון לגבי דפוסי צריכת האלכוהול של הנאשם, והתרשם כי אינו מאופיין בבעיה בתחום האלכוהול, אך כן התרשם מעמדות מקלות ביחס לנהיגה תחת השפעת אלכוהול.

בתחום האלימות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הגיב באימפולסיביות ואלימות על רקע תחושות לחץ וחרדה בשל מעורבותו בתאונה בה נהג תחת השפעת אלכוהול. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוס התנהגות אלימה, אך מתקשה במצבי לחץ לווסת את עצמו. כגורם סיכון נוסף, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בחור צעיר, אשר גדל במסגרת משפחתית לא יציבה. בעל דימוי עצמי לא מגובש דיו, מודעות עצמית נמוכה, ולהערכת שירות המבחן, בסיטואציות חברתיות עם קבוצת השווים עלול לפעול באופן מרצה ולגלות קושי בהצבת גבולות.

כגורמי סיכוי לקח שירות המבחן בחשבון כי הנאשם ללא עבר פלילי קודם, מצליח לנהל אורח חיים מתפקד, פועל על-פי נורמות וערכים מקובלים, תוך שמביע דאגה ומחויבות כלפי משפחתו, ומדווח על לקיחת אחריות הורית נוכח העדר האב כדמות משמעותית בחייו המשפחה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מביע חרטה על התנהגותו, ובאופן הדרגתי בשיחות עמו היה ניתן להתרשם מיכולתו להגמיש עמדותיו ביחס לחלקו ואחריותו בעבירות, כשמגלה נכונות להשתלב בטיפול לצורך העמקת הבנתו ביחס לקשייו. בנוסף, ההתרשמות הייתה שעצם ההליכים המשפטיים מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול שיש בו להפחית סיכון במצבו. בסיכום גורמי הסיכון והסיכוי במצבו, להערכת שירות המבחן, הסיכוי להישנות התנהגות אלימה הינו בינוני ובמידה ותהיה הישנות, היא עלולה להיות בדרגת חומרה נמוכה.

לנוכח האמור, שירות המבחן היה סבור כי שילוב הנאשם בקבוצה בתחום האלימות, בשילוב עם צו של"צ כעונש קונקרטי עשוי להפחית סיכון במצבו של הנאשם. יחד עם זאת, מאחר ושירות המבחן התרשם כי הנאשם באותו השלב גילה מוטיבציה חיצונית לטיפול, הומלץ לדחות את הדין בארבעה חודשים במהלכם ישולב הנאשם בטיפול כאמור.

התסקיר המשלים מחודש מאי 2016 - במהלך תקופת הדחיה, שירות המבחן נפגש עם הנאשם מספר פעמים, במטרה לבחון התאמתו להשתלבות בתהליך טיפולי במסגרת קבוצה ייעודית בתחום האלימות. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה, אך חלה נסיגה ביכולתו של הנאשם לערוך התבוננות עצמית, הנאשם חזר לעמדותיו הראשוניות, המטשטשות את קשייו ואת הבעייתיות שבהתנהגותו. שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית בתחום האלימות, אולם, הנאשם מגלה חוסר בשלות לכך, חסר מוטיבציה, ונוכח עמדותיו של הנאשם בעיתוי הנוכחי, לא ניתן לשלבו בטיפול.

לאור כל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ולא המליץ להטיל עליו צו מבחן. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 280 שעות, מאסר על תנאי וכן פיצוי כספי למתלונן.

תמצית טיעוני באי-כוח הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירוע אלימות שהחל ללא התגרות מצד המתלונן, אשר רק הגיע על מנת לסייע לפצועה בתאונת דרכים, ובניסיון למנוע מאותו מתלונן להזעיק משטרה, הנאשם ושלושת חבריו לכתב האישום תקפו אותו בצוותא חדא באגרופיהם.

ב"כ המאשימה ציין כי בעניינו של הנאשם, בניגוד ליתר הנאשמים, לעבירת האלימות הצטרפה גם עבירת נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, ועל בית-המשפט ליתן לכך ביטוי בגזירת עונשו.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שעל-פי התסקירים שהוגשו, שירות המבחן התרשם כי לנאשם עמדות מקלות ביחס לנהיגה תחת השפעת אלכוהול, וכן כי במצבי לחץ הוא מתקשה לווסת את עצמו, וכי קיים סיכון בינוני להישנות העבירה. עוד ציין ב"כ המאשימה כי מהתסקיר המשלים עולה כי חלה נסיגה ביכולתו של הנאשם לערוך התבוננות עצמית, ואף שקיימת נזקקות טיפולית בתחום האלימות, הנאשם מגלה חוסר בשלות לכך, הוא חסר מוטיבציה ולכן לא ניתן לשלבו בטיפול. לטענת ב"כ המאשימה, המלצת שירות המבחן אינה הולמת את הנסיבות שפורטו בתסקירים.

ב"כ המאשימה טען כי עניינו של נאשם 1 חמור יותר מזה של נאשמים 2 ו-3 שנגזר דינם, שכן מתווספת לו עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, ורדיפה אחר המתלונן יחד עם הנאשם 2, ובשל היעדר המלצה טיפולית משירות המבחן, כאשר בעניינם של נאשמים 2 ו-3 התקבלו תסקירים חיוביים המעידים על קבלת אחריות.

ב"כ המאשימה טען כי לאור נסיבות אלו, יש להטיל על הנאשם ענישה חמורה יותר מהענישה שהוטלה על הנאשמים האחרים, שתהיה ברף העליון של מתחם העונש ההולם שנקבע ע"י בית המשפט בגזר הדין שניתן בעניינם של נאשמים 2 ו-3.

בסיום טיעוניו עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, וכן להטיל עליו עונש פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, מאסרים על תנאי ופיצוי כספי למתלונן.

5. בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר, בעוד שנאשם 4 כפר והתיק בעניינו קבוע לשמיעת ההוכחות.

ב"כ הנאשם טען כי אין לקבל את טענת ב"כ המאשימה לפיה המתלונן הותקף ללא כל התגרות, שכן כבר בחקירה במשטרה הנאשם טען שברגע שהמתלונן הגיע למקום הוא פנה אליו ואמר לו שהוא זה שאשם בתאונה, והחל להתקשר למשטרה, והתנהגותו זו מהווה התגרות.

ב"כ הנאשם טען כי מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הרקע המשפחתי שלו מורכב, ולמרות זאת הוא מצליח לנהל אורח חיים מתפקד על-פי נורמות וערכים מקובלים, תוך שמביע דאגה ומחויבות כלפי משפחתו, מדווח על לקיחת אחריות הורית, נוכח העדר האב כדמות משמעותית בחיי משפחה, ומביעה חרטה על התנהגותו.

ב"כ הנאשם ציין כי שרות המבחן רצה לשלב את הנאשם בטיפול באלימות, למרות שאף אחד מהנאשמים האחרים לא

השתתף בכך.

ב"כ הנאשם חלק על הערכת שירות המבחן כי הנאשם נמצא ברמת סיכון בינונית לאירועי אלימות נוספים, לאור העובדה שלא אירעו אירועים אלימים טרם האירוע נשוא כתב האישום ולאחריו, והעובדה שהנאשם הסכים להיות משולב בטיפול.

ב"כ הנאשם טען כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם 280 שעות של"צ, הינה ברף גבוה יותר מזה שהומלץ לגבי הנאשמים 2 ו-3. ב"כ הנאשם טען כי המקרה של הנאשם זהה לזה של נאשם 2 ודומה מאוד למקרה של נאשם 3, ולכן יש להטיל עליו עונש דומה לזה שהוטל עליהם.

ב"כ הנאשם טען כי בגין העבירה של נהיגה תחת השפעה, המחוקק קבע עונש מינימום של שלושה חודשי פסילה, וזוהי גם הפסיקה הנוהגת, והפנה לפסקי דין בעבירה זו.

ב"כ הנאשם ציין כי רישיונו של הנאשם נלקח ממנו, ובפועל הוא כבר סיים לרצות שלושה חודשי פסילה, ולכן עתר להסתפק בתקופת פסילה זו ללא הטלת פסילה נוספת.

ב"כ הנאשם טען עוד כי הנאשם עתיד לחזור מידית עם קבלת רישיונו לעבוד בחברה בה עבד כנהג משאית.

6. כשניתנה לנאשם הזדמנות לומר את דבריו, טען כי הוא מבין את הטעות שעשה, וכי כך אמר גם לקצינת מבחן.

הנאשם הוסיף כי עבד כשנה וחצי כנהג משאית, ולעת הזו אינו עובד ומקבל דמי אבטלה.

דין והכרעה

7. כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נהג ברכב תחת השפעת משקאות משכרים, והיה מעורב בתאונת דרכים, הוא תקף בצוותא עם שלושת הנאשמים האחרים את המתלון, אשר ניגש לסייע לנוסעת שנפצעה בתאונה. הנאשם וחבריו לכתב האישום צעקו על המתלון שלא יתקשר למשטרה, וניסו למשוך טלפון נייד שהחזיק בידו, על מנת למנוע ממנו לדבר בטלפון עם המשטרה, הלמו במתלון בחלקי גופו השונים במכות אגרופ, משכו אותו, ניסו להפילו לארץ, נטלו ממנו את תיק העזרה הראשונה אותו נשא ופיזרו את תכולתו.

כתוצאה מתקיפת הנאשמים, נגרמו למתלון חבלות כמפורט לעיל, וכשהמתלון ניסה להימלט מהמקום, המשיך הנאשם, יחד עם נאשם 2, ורדף אחרי המתלון.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם הם השמירה על בטחונו האישי של הפרט, על שלמות גופו ועל שלוות נפשו. בית המשפט העליון חזר והדגיש בנוגע לענישה בעבירות אלימות כי נפיצותן בחברה הישראלית מחייבת את בית המשפט להטיל עונשים הולמים לשם הוקעת המעשים ולשם סיוע לעקירתם מן השורש.

הנאשם פגע במעשיו בערכים החברתיים הללו במידה משמעותית לאור התקיפה המשותפת את המתלון ונסיבות

התקיפה, אך הפגיעה בערכים החברתיים לא הייתה במידה גבוהה, לאור העובדה שהחבלות שנגרמו למתלונן היו חולפות ולא קשות, והתבטאו באודם, רגישות ושפשוף שטחי.

עוד לעניין נסיבות ביצוע העבירה מעבר למה שכבר צוין לעיל, אף שהנאשמים תקפו בצוותא חדא את המתלונן, ולא במכה בודדת אלא באגרופים בחלקי גופו השונים, לא היה זה אירוע מתוכנן, אלא אירוע שגלש שלא לצורך להתלהטות רוחות ולאלימות. לקראת תום האירוע, הנאשם הגדיל לעשות, וכפי שצוין לעיל הוא רדף יחד עם נאשם 2 אחרי המתלונן שנס מהמקום.

מטיעוני הצדדים לעונש עלתה מחלוקת באשר לשאלה האם אירוע האלימות החל ללא התגרות מצדו של המתלונן. אני סבורה כי אין לקבל את טענת ב"כ הנאשם בדבר התגרות מוקדמת מצד המתלונן, מאחר שטענותיו לא באו לידי ביטוי בעובדות כתב האישום ולא במסגרת ראיות לעונש שהוכחו.

העובדה שהנאשם טען כך בחקירתו במשטרה, אין בה כדי להפוך לנסיבה מוכחת, מה גם, שספק בעיני האם טענתו הבלתי מוכחת לפיה המתלונן פנה אליו ואמר לו שהוא האשם בתאונה והתקשר למשטרה, מהווה התגרות. מעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, עולה כי המתלונן הביע רצונו לסייע לפצועה בתאונת דרכים, ואז הותקף על ידי הנאשם וחבריו לכתב האישום, ובניסיון למנוע ממנו להזעיק את המשטרה.

חרף העובדה שהנאשם נהג תחת השפעת משקאות משכרים, הדבר לא פגע ביכולתו להבין מה שהוא עושה, את הפסול שבכך, או את משמעות מעשיו. הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה ושלט במעשיו, והדבר נלמד מהימשכות התקיפה ומרדיפתו ביחד עם נאשם 2 אחרי המתלונן. יתרה מכך, אני סבורה כי היותו של הנאשם בעת האירוע תחת השפעת משקאות משכרים, מהווה נסיבה לחומרא ולא לקולא.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים הוא הערך החברתי הבסיסי ביותר של קדושת החיים והגנה על שלומם של הנוסעים והמשתמשים בדרך. הנאשם הרהיב עוז, ונהג ברכב כשהוא תחת השפעת משקאות אלכוהוליים, ובכך סיכן לא רק את עצמו, אלא אף את חבריו שהיו עימו ברכב, ואת כל מי אשר עלול היה להיקרא בדרכו.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות ברף דומהמעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, ואציג דוגמאות מתוך הפסיקה, כפי שפורטו גם בגזר הדין שניתן בעניינם של נאשמים 2 ו-3:

ע"פ (מחוזי-נצרת) 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (24.6.14) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שאיים על המתלונן, תקף אותו, תוך שתפס בחולצתו בחוזקה וסטר בפניו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות,

בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שבעת שהיה תחת השפעת אלכוהול, תקף אישה שאינו מכיר, ולאחר מכן, איים על שוטר שנקלע למקום. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי קודם, 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. כן הורה בית משפט השלום על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים לריצוי באופן חופף בחלקו, כך שעל הנאשם היה לרצות 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ע"פ (מחוזי-חיפה) 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13) - בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נגח במתלונן בראשו וגרם לו לחבלות בפנים. ערכאת הערעור שינתה חלק מהכרעת הדין, ולבסוף השיתה על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ת"פ (שלום-רמלה) 36743-07-12 **מדינת ישראל נ' פטרקצישוילי** (15.2.15) - הנאשם הודה והורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם, איומים וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לעבירות האיומים והתקיפה נע בין עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 וחצי חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ המאשימה הפנתה את בית-המשפט בטיעוניה לגבי נאשמים 2 ו-3 ל-רע"פ 734/11 **עמרה נ' מדינת ישראל** שם הורשע נאשם בתקיפה הגורמת חבלה ואיומים. המלצת שירות מבחן להטלת של"צ נדחתה, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל. מדובר בפסק דין שניתן לפני כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, ולכן לא נקבע בפסק הדין מתחם עונש הולם. הנסיבות של התיק היו חמורות, האיומים היו ברף גבוה, איומי רצח, ובשל התקיפה איבד המתלונן את הכרתו. כמו כן, לנאשם היה עבר פלילי ישן, ולעובדה זו הייתה התייחסות של בית המשפט. בית משפט השלום החליט להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט המחוזי הפחית את העונש ל-6 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא מצא לנכון להתערב נוכח האלימות הבוטה ושלוחת הרסן שהפגין הנאשם.

נוכח כל האמור, ובשים לב לעקרון ההלימה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו רחב ונע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וענישה נלווית.

אציין כי יש לייחס חומרה נוספת לעבירת האלימות דנן, מאחר שבוצעה בצוותא חדא, בתקיפה של ארבעת הנאשמים נגד מתלונן אחד.

נאשמים 2 ו-3 עמדו לדין רק בגין עבירת האלימות, בעוד שהנאשם דנן עבר בנוסף עבירה של נהיגה תחת השפעה, אולם, מאחר שב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש שנקבע לעיל גם בגזר הדין של נאשמים 2 ו-3, מקובל על המאשימה, ולא ביקש לקבוע מתחם עונש גבוה יותר, החלטתי להסתפק במתחם זה ולא להחמירו.

עוד אציין כי ב"כ הנאשם לא הגיש מטעמו כל פסיקה לעניין רף הענישה לגבי עבירת האלימות אלא רק לגבי העבירה

של נהיגה תחת השפעה, אסתפק בסקירה קצרה זו.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

אשר לנאשמים האחרים בכתב האישום - משפטם של הנאשמים 2 ו-3 שהודו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני הסתיים, ואילו משפטו של נאשם 4 נמשך עקב כפירתו.

יצוין כי נאשמים 2 ו-3 נשלחו לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, ועוד בעת הצגת הסדר הטיעון, ב"כ המאשימה הצהיר כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי בעניינו של נאשם 3, המאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת לאור העובדה שחלקו באירוע היה קטן מזה של הנאשם דן ונאשם 2, וכן כי לבקשת הסנגור, שירות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה, בעוד שלגבי הנאשם דן, המאשימה הצהירה כי תעתור למאסר.

לגבי נאשמים 2 ו-3 הוגשו תסקירים חיוביים, שירות המבחן המליץ בעניינו של נאשם 2 על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 160 שעות, פיצוי למתלונן, מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה, ובעניינו של נאשם 3 המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעתו בדין, ולהטיל עליו של"צ בהיקף 200 שעות, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלונן.

המלצת שירות המבחן לגבי נאשמים 2 ו-3, שונה מהמלצתו לגבי הנאשם דן, שלגביו אין המלצה טיפולית או המלצה לביטול ההרשעה מהנימוקים כפי שפורטו בתסקירים שהוגשו בעניינו.

בגזר הדין שניתן בעניינם של נאשמים 2 ו-3, בית המשפט החליט שלא למצות איתם את הדין, ולהטיל עליהם עונש ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, כלומר, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נלווים.

על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין כל עבירת אלימות נגד הגוף, 200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה ותשלום 1,500 ₪ פיצוי למתלונן.

בעניינו של נאשם 3, בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, והטיל עליו 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין כל עבירת אלימות נגד הגוף, 200 שעות של"צ, ותשלום 1,500 ₪ פיצוי למתלונן.

כעולה מן האמור, וכפי שצוין בגזר הדין בעניינם של נאשמים 2 ו-3, המלצות שירות המבחן הינן המלצות בלבד, שאינן מחייבות את בית המשפט. בית המשפט החליט שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן לגבי נאשמים 2 ו-3 במלואן מאחר שהן לא ענו על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות.

כך גם במקרה של הנאשם דן, אני סבורה כי המלצת שירות המבחן מקלה מידי, מה גם שאין בה כל התייחסות לענישה בגין עבירת התעבורה. אף שבית המשפט מכבד את עבודתו המקצועית של שירות המבחן, ושוקל בכובד ראש את המלצותיו, עדיין עליו להביא בחשבון את כל האינטרסים השונים, וביניהם, אינטרס הציבור בגמול והרתעה, ולא לשים לנגד עיניו רק את האינטרס הפרטי של הנאשם.

כל אחד מהצדדים הגיש מספר לא מבוטל של פסקי דין שניתנו לגבי עבירה של נהיגה תחת השפעה, וכל אחד מהצדדים טען לרף ענישה נהוג שונה. ב"כ המאשימה הפנה ל-10 גזרי דין שבהם הוטלה פסילה בפועל בין 3 חודשים ועד 11.5 חודשים, תוך אימוץ הסדרי הטיעון להם עתרו הצדדים.

באותם גזרי דין, בית המשפט קבע כי מתחם הענישה לו עתרו הצדדים הינו בגבולות הסדר הטיעון, ולכן ההסדר שהוצג הוא סביר ומאוזן.

ב"כ הנאשם טען כי רף הענישה בעבירה של נהיגה תחת השפעה הוא 3 חודשי פסילה, שהוא עונש המינימום הקבוע לעבירה זו בהתאם לסעיף 38 (1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ולא מעבר לכך, וזוהי הענישה הנהוגה בבית המשפט לתעבורה.

בעת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשם הפנה למספר גזרי דין, וכן לפסק הדין של השופטת אהד ב-עפ"ת (מחוזי-מרכז) 278-05-11 **יאברי נ' מדינת ישראל** (26.6.11). אני סבורה כי האמור בפסק הדין הזה אינו תומך בטענתו כי בית המשפט נהוג להסתפק ב-3 חודשי פסילה, אלא ההיפך הוא הנכון, עת מדובר בנסיבות בהן נלוותה לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים גם עבירה נלווית. כב' השופטת אהד קבעה באופן מפורש -

"אני סבורה כי נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מחייבת עונש מינימום. ענישה מכבידה יותר מעונש המינימום תהא מקום שנלוו עבירות נוספות לעבירת הנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים...".

כך גם צוין על ידי כב' השופטת אהד ב-עפ"ת 32964-10-12 **אוחנונה נ' מדינת ישראל** (16.12.12).

אציין עוד כי ב"כ הנאשם בתגובה שהגיש לבית המשפט, קבל על כך שהמאשימה הפנתה לגזרי דין שניתנו במקרים של הסדרי טיעון, אך התעלם מכך שהוא עצמו הגיש לבית המשפט בעת הטיעונים לעונש מספר גזרי דין שניתנו במסגרת הסדרי טיעון, שהושגו עקב כשלים ראייתיים, ושאין בהם כדי להצביע על מתחם העונש ההולם (כך לדוגמא - תת"ע (שלום לתעבורה פ"ת) 11903-11-15 **מדינת ישראל נ' רצון** (30.11.15) ו-תת"ע (שלום לתעבורה ת"א) 6982-08-15 **מדינת ישראל נ' טבול** (12.11.15)).

יתרה מכך, ניתן למצוא בפסיקה מקרים בהם לא הייתה כל עבירה נלווית לנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, אך בית המשפט סבר כי אין להסתפק בעונש המינימום הקבוע בחוק, ואפנה לשם הדוגמא ל-עפ"ת (מחוזי-מרכז) 27412-12-12 **אדם נ' מדינת ישראל** (17.2.13) -

הצדדים הגיעו להסדר לפיו המאשימה עתרה לפסילת הרישיון למשך 11 חודשים בניכוי הפסילה המנהלית, פסילה על תנאי, קנס ומע"ת, וב"כ הנאשם עתר לעונש המינימום, כלומר, פסילה ל-3 חודשים.

בית משפט השלום קבע כי הפסילה לה עתרה המאשימה היא עונש סביר וראוי, והשית על הנאשם פסילת רישיון למשך

11 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס ע"ס 1,200 ₪.

הנאשם טען בערעור כי בית משפט השלום החמיר איתו יתר על המידה, והלכה למעשה, מקובל לפסוק את עונש פסילת המינימום הקבוע בחוק, וזאת כל עוד לא בוצעה עבירה נלווית לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

בית המשפט המחוזי קבע, כדלקמן:

"איני סבורה כי נפלה שגגה מלפני בימ"ש קמא, זאת באשר גזר על המערער עונש שהוא בתוך מתחם הענישה שבהסדר הטיעון אותו ראה לנכון לקבל. איני סבורה גם כי ניתן לומר באופן כללי וגורף כי בכל עת שלא מבוצעת עבירה נלווית לעבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אין להשית על נאשם יותר מאשר עונש המינימום לעבירה, היינו 3 חודשי פסילה בפועל. בשנים לב לעברו של המערער הנוהג משנת 2005 וכולל אך הרשעה משנת 2009 בעבירה של מהירות וכן הרשעה משנת 2009 בנהיגה ללא חגורת בטיחות ובנסיבותיו האישיות כמפורט בהודעת הערעור, ראיתי לנכון, לא בלי היסוס, להפחית עונש הפסילה ל- 5 חודשים ממועד הפקדת רשיון המערער בפועל וביתר רכיבי גזה"ד לא ראיתי לנכון להתערב".

לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, ובפסיקה רבה נוספת, הגעתי למסקנה כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נהיגה תחת השפעה מעלה כי קשת הענישה בעבירה רחבה למדי, תלויה בנסיבות המקרה, בנסיבות האישיות של הנאשם שעניינו נדון, לרבות עברו התעבורתי, ובעבירות הנוספות שהצטרפו לעבירה העיקרית (כגון נהיגה תחת פסילה או תקיפת שוטרים וכד').

הענישה הנוהגת לעבירה זו נעה בין רף תחתון של 3 חודשי פסילה, מאחר שעונש זה נקבע, ככלל, כעונש המינימום על פי פקודת התעבורה, ועד 12 חודשי פסילה, וכן פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימותן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, וחסך זמן שיפוטי יקר. אף כי הנאשם הודה במעשיו בפני קצינת המבחן, הוא לקח אחריות חלקית, הפחית וצמצם את התנהגותו האלימה.

בעת האירוע נשוא כתב האישום, היה הנאשם צעיר כבן 22, ללא עבר פלילי, אך בעל עבר תעבורתי, בעבירות של הפרעה וסיכון לתנועה ונהיגה בחוסר זהירות, ומאז האירוע חלפו כשנתיים וחצי, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

הנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מפסילת הרישיון המנהלית היא שהוא פוטר מעבודתו, מאחר שהוא עובד כנהג, וכיום בתום הפסילה המנהלית הוא הוחזר לעבודתו, אך לאור פסילת רישיונו, הוא לא יוכל בתקופת הפסילה לעבוד כנהג.

תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם הינם מורכבים, מצביעים על צורך טיפולי בתחום האלימות, אולם, לא ניתן לשלב את הנאשם בטיפול מאחר שהוא מגלה חוסר בשלות לכך, חסר מוטיבציה, ונוכח עמדותיו המטשטשות את קשייו ואת הבעייתיות שבהתנהגותו.

בנסיבות אלו, מהטעמים שפורטו לעיל, וכלל הנסיבות לקולא שאין קשורות בביצוע העבירות ומפורטות בתסקירים, כפי שצוין לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, כלומר, מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, שלילת רישיון בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

סוף דבר

8. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים, כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 10.8.2016 בציימס מע"ש ברחוב יצחק בן צבי 33 בעיר ראשון, לציון 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 10.8.2016 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה של אלימות נגד הגוף.

ג. קנס בסך ₪ 1,200 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.9.16 וב-1 לכל חודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו ובמלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

ד. פיצוי למתלונן, עת/1, בסך של ₪ 1,500. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.16 ויועבר למתלונן.

על ידי המזכירות.

ה. אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים פסילה בפועל, ותחל מהיום. מתקופה זו תקוזז תקופת פסילת הרישיון המנהלית והתקופה שבה הנאשם הפקיד את רישיונו במזכירות בית-המשפט.

על הנאשם להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לאלתר, וזאת על מנת שמניין ימי הפסילה יחל.

ו. אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום את העבירה של נהיגה תחת השפעה או עבירה של נהיגה בשכרות או סירוב לבדיקת אלכוהול או נהיגה בזמן פסילה.

ניתן צו כללי למוצגים.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי ולשם הפקדת רישיון הנהיגה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ' סיוון תשע"ו, 26/06/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - נאשם 1

לבקשת הנאשם, אני מורה על עיכוב ביצוע רכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל, והפקדת רישיון נהיגה, עד ליום 10.8.2016 כמבוקש.

ככל שלא תינתן החלטה אחרת, על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית-המשפט עד לא יאוחר מיום 10.8.2016.

ניתנה והודעה היום כ' סיוון תשע"ו, 26/06/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת